

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 36/2024
30.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Птз 672/24 од 16.12.2024. године, поднетом против правноснажних одлука Прекршајног суда у Крагујевцу Пр 5672/22 од 27.05.2024. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу Прж 16983/24 од 25.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 30.01.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Птз 672/24 од 16.12.2024. године, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне одлуке Прекршајног суда у Крагујевцу Пр 5672/22 од 27.05.2024. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу Прж 16983/24 од 25.07.2024. године, тако што Врховни суд, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, према окривљеном АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за које је оглашен одговорним првостепеном пресудом, **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Крагујевцу Пр 5672/22 од 27.05.2024 окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је су дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Истом пресудом, окривљеном је за учињен прекршај изречено 8 казних поена и заштитна мера забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 6 (шест) месеци. Окривљени је обавезан да накнади трошкове прекршајног поступка одређене у изреци пресуде.

Решењем Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу Прж 16983/24 од 25.07.2024. године, одбачена је као неблаговремена жалба браниоца окривљеног АА, изјављена на пресуду Прекршајног суда у Крагујевцу Пр 5672/22 од 27.05.2022. године.

Јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости Птз 672/24 од 16.12.2024. године против наведених правноснажних одлука, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане одлуке тако што ће према окривљеном АА на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима обуставити прекршајни поступак за прекршај из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и одлучити да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

На седници већа о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, обавестио Врховно јавно тужилаштво, Врховни суд је размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва указује да је решење Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу Прж 16983/24 од 25.07.2024. године, донето уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, а што је било од утицаја на доношење законите и правилне одлуке.

Из списка предмета произилази да је првостепени суд пресудом Пр 5672/22 од 27.05.2024 окривљеног АА огласио одговорним за прекршај из члана 331. став 1. тачка 54) Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Првостепена пресуда окривљеном је лично достављена 21.06.2024. године, након чега је окривљени ангажовао браниоца, адвоката Вујицу Алексића, који је изјавио жалбу против првостепене пресуде која је, заједно са пуномоћјем, првостепеном суду достављена препорученом пошиљком 01.07.2024. године. Наведену жалбу браниоца окривљеног, иако је изјављена у оквиру рока од 8 дана прописаног одредбом члана 258. став 2. Закона о прекршајима, другостепени суд је одбацио као неблаговремену. Дајући разлоге за своју одлуку, другостепени суд у образложењу побијаног решења наводи „да је бранилац окривљеног жалбу изјавио по истеку рока од осам дана, предвиђеном у одредби члана 258. став 2. Закона о прекршајима, јер је последњи дан за предају жалбе био 29.06.2024. године (среда), радни дан Прекршајног суда у Крагујевцу“.

Изнети разлози које је другостепени суд дао у побијаној одлуци потпуно су нејасни имајући у виду да је првостепена пресуда окривљеном АА достављена 21.06.2024. године, па је последњи дан рока за изјављивање жалбе против првостепене пресуде, који је почео да тече 22.06.2024. године, пао у суботу 29.06.2024. године, када суд не ради, због чега је рок за изјављивање жалбе истекао протоком наредног радног дана, односно у понедељак 01.07.2024. године, када је бранилац окривљеног изјавио жалбу, коју је другостепени суд погрешно одбацио као неблаговремену.

Пропустивши да наведе тачан датум истека рока за изјављивање жалбе против првостепене пресуде, другостепени суд је дао нејасне разлоге о чињеници која приликом оцене благовремености жалбе има карактер одлучне чињенице и тиме учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима на коју се основано у захтеву указује.

Због учињене битне повредe одредаба прекршајног поступка, захтев за заштиту законитости би требало усвојити као основан и предмет вратити другостепеном суду ради одлучивања о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Вујице Алексића, изјављеној против првостепене пресуде.

Међутим, прекршај за који је првостепеном пресудом окривљени АА оглашен одговорним учињен је дана 27.09.2022. године, па је истеком дана 27.09.2024. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка, у смислу члана 84. став 7. у вези става 1. Закона о прекршајима, на шта се у захтеву за заштиту законитости такође основано указује.

Према томе, како је застарелост вођења прекршајног поступка, у конкретном случају, наступила истеком 27.09.2024. године, Врховни суд је преиначио првостепену и другостепену одлуку тако што је прекршајни поступак против окривљеног АА обуставио на основу члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима.

С обзиром на овако донету одлуку, Врховни суд је, на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима, одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић